

своїх аватарів. Глядачі змогли насолодитися виступами знаменитих діджеїв у новому форматі віртуального середовища з масштабними сценами та візуальними ефектами.

Один із найбільш вражаючих кейсів використання гейміфікації за останній рік — концерт групи The Weeknd на фестивалі Coachella. Під час виступу артисти використовували доповнену реальність для створення віртуального ландшафту на сцені, що змінився відповідно до настрою музики та дій артистів на сцені, а завдяки технології ARKit глядачі дивилися на виступ через смартфони, що створювало ефект повної іммерсії.

Отже, впровадження новітніх технологій в івент-індустрію може бути ефективним способом відповіді на виклики сьогодення та допомогти організаторам задовольнити ряд вимог учасників. Процес гейміфікації має значні перспективи розповсюдження та адаптації не лише в масштабах конкретного заходу, а й загалом івент-простору. Застосування гейміфікації у заходах дозволяє залучити учасників та підвищити їх мотивацію до участі у програмі, а завдяки новітнім технологіям, таким як мобільні додатки, доповнена реальність, метавесвіти та інші онлайн-інструменти, покращиться комунікація між учасниками та організаторами івенту, що підвищить рівень внутрішнього ринку та сприятиме розвиненню нових можливостей івент-індустрії.

К. Пашковська

ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ УКРАЇНСЬКОГО ТЕАТРУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

K. Pashkovska

TRANSFORMATIONAL PROCESSES OF THE UKRAINIAN THEATER IN THE CONDITIONS OF MARTIAL LAW

Після повномасштабного вторгнення російських загарбників, український театр зіткнувся з низкою складних викликів та завдань, які вплинули на роботу усіх театрів в Україні та трансформували їхню діяльність. Найважливішим завданням для українського театру стала гостра потреба у збереженні та розвитку національної культури та підтримки національної ідентичності в умовах воєнного стану.

Вітчизняні театри зіткнулися з низкою проблем, які вплинули на їхню трансформацію. А саме: зміна соціального контексту й демографічної ситуації у країні, захист театрів та забезпечення глядачів від можливих терористичних атак та обстрілів, закриття театрів на тимчасово окупованих територіях. Унаслідок економічних складнощів та зменшення фінансування, майже усі українські театри зіткнулися з проблемами, пов'язаними з урізанням бюджету на розроблення та проведення нових вистав. Це призвело до мінімізації постановок та зниження їхньої якості, а також до скорочення кількості акторів та працівників театру. Також багато працівників українських театрів вирішили поповнити лави Збройних Сил України.

У більшості українських театрів відбулося перепланування репертуару: театри почали активніше працювати над створенням нових п'єс, які б відображали сучасні реалії та проблеми країни. Почався масовий випуск вистав, перформансів та мистецьких проєктів, що відображали події війни, життя людей в умовах воєнного стану, трагедії та подвиги українських військових. Протягом року діяльності українського театру в умовах воєнного стану випущено близько двохсот прем'єрних вистав.

Театри по всій Україні змушені пристосовуватись до роботи в умовах воєнного стану. Майже у всіх українських театрах облаштували підвальні приміщення та укриття для працівників театру і глядачів, яких повітряна тривога застала під час вистави. Багато спектаклів та перформансів на патріотичну тематику почали проводити безпосередньо в театральних укриттях. Театри в Харкові, Миколаєві та тих містах, де досі лишається висока небезпека обстрілів і бомбардувань, слугують укриттями, де можна сховатись від небезпеки під час повітряних тривог.

З національних сцен тепер ніколи не звучатимуть вистави російською мовою. Для багатьох українців ця мова стала символом агресії, тому вона вважається не лише іноземною, як і будь-яка мова, що не є державною в Україні, а й ворожою.

Театри по всій Україні активно займаються благодійною та волонтерською діяльністю, беруть участь у проєктах із психологічної підтримки військовослужбовців та постраждалих від війни, проводять різноманітні благодійні акції, збирають гуманітарну допомогу, у приміщеннях театрів проводяться лекції та тренінги з акторами для військових та внутрішньо переміщених осіб із метою поліпшення їхнього психологічного стану, організовуються безплатні вистави для дітей та підлітків. Українські театри стали важливими соціальними центрами, які допомагають людям переживати важкі воєнні часи.

Складні умови праці та зменшення кількості відвідувачів театру призвели до активного використання сучасних технологій, з метою розширення аудиторії та залучення нових глядачів. Одним із найбільш важливих аспектів трансформаційних процесів українського театру в умовах воєнного стану стала цифровізація театрального процесу. За допомогою цифрових технологій українські театри змогли створювати та транслювати відео- та онлайн-версії своїх вистав, що дозволило їм залучати глядачів, які знаходяться за межами України або не відвідують театри з міркувань власної безпеки. Крім того, цифрові технології дозволили зберегти театральні постановки в цифровому форматі, що є важливим засобом збереження театральної культури для майбутніх поколінь.

Отже, зважаючи на зазначені факти і дослідження, можна зробити висновок, що воєнний стан мав істотний вплив на український театр, започаткувавши вагомі трансформаційні процеси в його діяльності. Війна значно змінила роботу українських театрів та стала викликом для них. З одного боку, вона призвела до зміни тематики та жанру вистав, істотно відредагувавши репертуар українського театру, тим самим підсиливши національну свідомість та ідентичність театрального глядача. З іншого боку, війна призвела до складнощів у фінансуванні театрів, зміни робочих умов та необхідності використання сучасних технологій для залучення більшої кількості відвідувачів театру.

О. Любченко

АНТОНЕН АРТО. РОБОТА АКТОРА В ТЕАТРІ ЖОРСТОКОСТІ

О. Liubchenko

ANTONIN ARTAUD. THE WORK OF AN ACTOR IN THE THEATER OF CRUELTY

Антонен Арто народився 4 вересня 1896 р. в Марселі, Франція. Французький письменник, поет, актор театру й кіно, художник, драматург та кіносценарист, режисер і теоретик театру. Найфатальніше значення для всього подальшого життя Антонена Арто мав перенесений ним у 5-річному віці менінгіт. Після одужання у